

Warszawa, dnia 26 marca 2026 r.

RPW/10566/2026 -- 1P

EZD RP KS
(GMS - WSL)
Data rejestracji: 2026-03-26
Data wpływu: 2026-03-26

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

WYDZIAŁ OBSŁUGI PREZYDIUM SEJMU

L.dz. SPS - III. 020. 85. 2026

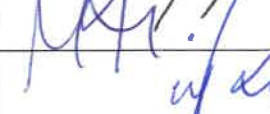
Data wpływu 26. 03. 2026

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. oraz na podstawie art. 32 ust. 2 Regulaminu Sejmu RP, niżej podpisani posłowie wnoszą projekt ustawy:

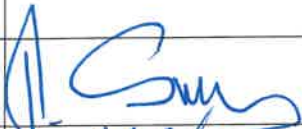

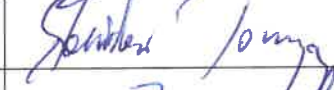

- o zmianie ustawy – o pomocy społecznej

Do reprezentowania wnioskodawców upoważniamy panią poseł **Jolantę Zięba-Gzik**.

Wykaz posłanek i posłów popierających projekt ustawy o pomocy społecznej

L.p.	Nazwisko	Imię	Klub	Podpis
1.	Bartoszewski	Władysław Teofil	PSL-TD	
2.	Bejda	Paweł	PSL-TD	
3.	Biernacki	Marek	PSL-TD	
4.	Dziedzic	Adam	PSL-TD	
5.	Grzyb	Andrzej	PSL-TD	
6.	Kiepura	Henryk	PSL-TD	
7.	Klimczak	Dariusz	PSL-TD	
8.	Kłopotek	Agnieszka	PSL-TD	
9.	Kosiniak-Kamysz	Władysław	PSL-TD	
10.	Krajewski	Stefan	PSL-TD	
11.	Lubczyk	Radosław	PSL-TD	
12.	Maliszewski	Mirosław	PSL-TD	
13.	Nowogórska	Urszula	PSL-TD	
14.	Orliński	Mirosław Adam	PSL-TD	
15.	Pasławska	Urszula	PSL-TD	
16.	Paszyk	Krzysztof	PSL-TD	
17.	Pyrzyk	Michał	PSL-TD	
18.	Raś	Ireneusz	PSL-TD	
19.	Różyński	Wiesław	PSL-TD	
20.	Rzepa	Jarosław	PSL-TD	

Wykaz posłanek i posłów popierających projekt ustawy o pomocy społecznej

L.p.	Nazwisko	Imię	Klub	Podpis
21.	Samborski	Tadeusz	PSL-TD	
22.	Sawicki	Marek	PSL-TD	
23.	Siekierski	Czesław	PSL-TD	
24.	Smolarz	Henryk	PSL-TD	
25.	Sosnowski	Zbigniew	PSL-TD	
26.	Sroka	Magdalena	PSL-TD	
27.	Tomczak	Jacek	PSL-TD	
28.	Tomczyszyn	Stanisław	PSL-TD	
29.	Zgorzelski	Piotr	PSL-TD	
30.	Ziejewski	Zbigniew	PSL-TD	
31.	Zięba-Gzik	Jolanta	PSL-TD	
32.	Żelazowska	Bożena	PSL-TD	

U S T A W A

z dnia 2026r.

o zmianie ustawy – o pomocy społecznej

Art. 1. W ustawie z dnia 12 marca 2004 r. – o pomocy społecznej (t.j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1214 z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 61 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Małoletni zstępni nie są obowiązani do wnoszenia opłaty za pobyt mieszkańca domu w domu pomocy społecznej.”.

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

UZASADNIENIE

Art. 72 ust. 1 Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej w sposób szczególny chroni dzieci, nakładając obowiązek zabezpieczenia sytuacji osób najmłodszych przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją. Uregulowanie pozycji dzieci w porządku prawnym wymaga każdorazowej weryfikacji czy z uwagi na ich szczególną sytuację wynikająca z braku wystarczającej dojrzałości, braku doświadczenia życiowego - w sposób właściwy zabezpieczone jest ich dobro i bezpieczeństwo. Celem projektowanego aktu prawnego jest zmiana regulacji prawnych zawartych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (dalej jako u.p.s.), poprzez wykluczenie sytuacji, w których na osoby małoletnie nakładane są obowiązki majątkowe na równi z osobami dorosłymi.

Art. 61 ust. 1 u.p.s. wymienia katalog osób zobowiązanych do wnoszenia opłaty za pobyt mieszkańca domu w domu pomocy społecznej. Zgodnie z art. 61 ust. 1 u.p.s. obowiązani do wnoszenia opłaty za pobyt w domu pomocy społecznej są w kolejności:

- 1) mieszkaniec domu, a w przypadku osób małoletnich przedstawiciel ustawowy z dochodów dziecka,
- 2) małżonek, zstępni przed wstępnymi,
- 3) gmina, z której osoba została skierowana do domu pomocy społecznej

- przy czym osoby i gmina określone w pkt 2 i 3 nie mają obowiązku wnoszenia opłat, jeżeli mieszkaniec domu ponosi pełną odpłatność.

Z ww. regulacji prawnej wynika, że w pierwszej kolejności koszty pobytu w domu pomocy społecznej pokrywa mieszkaniec, a w przypadku osób małoletnich – przedstawiciel ustawowy z dochodów dziecka. Jeżeli mieszkaniec nie jest w stanie uiścić opłat, to zobowiązanie to obciąża kolejno małżonka, zstępnych, wstępnych a w ostatniej kolejności gminę, z której osoba została skierowana do domu pomocy społecznej.

Art. 61 ust. 1 u.p.s. jasno wskazuje, że osobą zobowiązaną do wnoszenia opłaty za pobyt mieszkańca domu w domu pomocy społecznej są także zstępne osoby małoletnie. Co istotne obowiązek zstępnych osób małoletnich jest uregulowany w taki sam sposób jak obowiązek zstępnych osób dorosłych.

Oznacza to więc, że osoby małoletnie nie posiadają żadnej, szczególnej ochrony a na mocy ww. regulacji prawnych został nałożone na nie poważne zobowiązanie o charakterze majątkowym powodujące, że mimo małoletności mogą one zostać osobami zadłużonymi.

Zstępne osoby małoletnie mogą więc pokrywać koszty pobytu w domy pomocy społecznej krewnych, z którymi mogą ich nie łączyć żadne więzi emocjonalne. Tak jak zostało

wskazane bowiem w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 22 marca 2022 r., sygn. akt IV SA/Wr 542/21, ustawodawca nie uzależnił obowiązku odpłatności od osobistych stosunków osoby zobowiązanej i mieszkańca domu pomocy. Zatem negatywny stosunek osoby zobowiązanej, czy brak relacji z mieszkańcem domu pomocy społecznej nie ma wpływu na samo powstanie obowiązku wnoszenia opłat.

Sytuacji osób małoletnich nie poprawia także art. 64 u.s.p. oraz art. 64a u.s.p., które regulują problematykę zwolnienia opłat za pobyt, gdyż decyzję te mają charakter uznaniowy i nie gwarantują, że dziecko nie zostanie obciążone zobowiązaniem majątkowym.

Analiza powyższych przepisów wskazuje, że obecne regulacje prawne nie gwarantują należytej ochrony dzieci i bezpodstawnie nakładają na osoby małoletnie zobowiązania majątkowe. Projektowana regulacja prawna zakłada nowelizację u.s.p. poprzez dodanie ust. 1a do art. 61w brzmieniu, w którym jednoznacznie wskazuje się, że małoletni zstępni nie są obowiązani do wnoszenia opłaty za pobyt mieszkańca domu w domu pomocy społecznej. Proponowana zmiana prawna będzie gwarantować, że wobec zstępnych osób małoletnich nie powstanie żadne zobowiązanie o charakterze majątkowym związane z pokrywaniem opłat za pobyt mieszkańca w domy pomocy społecznej.

Przewiduje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia.

Projektowana regulacja nie jest sprzeczna z zakresem prawa Unii Europejskiej.

Projekt nie wymaga przedstawienia właściwym organom i instytucjom Unii Europejskiej, w tym Europejskiemu Bankowi Centralnemu, w celu uzyskania opinii, dokonania powiadomienia, konsultacji albo uzgodnienia.

Projekt nie zawiera przepisów technicznych, zatem nie podlega procedurze notyfikacji zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. poz. 2039, z późn. zm.).

Zawarte w projekcie regulacje nie będą miały wpływu na działalność mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, o których mowa w ustawie z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2025 r. poz. 1480).

DEKLAROWANE SKUTKI REGULACJI (DSR) projekt ustawy

Informacja o projekcie

a) Tytuł projektu:

Poselski projekt ustawy o zmianie ustawy o pomocy społecznej

b) Przedstawiciel wnioskodawcy:

Jolanta Zięba-Gzik

I. Część wstępna

[1] Zwięźły opis zidentyfikowanego problemu i proponowanych rozwiązań.

Celem projektowanego aktu prawnego jest zmiana regulacji prawnych zawartych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (dalej jako u.p.s.) poprzez wykluczenie sytuacji, w których na osoby małoletnie nakładane są obowiązki majątkowe na równi z osobami dorosłymi.

W obecnym stanie prawnym małoletni dzieci, kiedy są osobami zstępnymi wobec np. rodziców, dziadków, pradziadków są w gronie osób zobowiązanych do pokrywania kosztów pobytu tych osób w domy pomocy społecznej. W efekcie np. 9-letnie dziecko, jeśli posiada majątek (np. rentę rodzinną po zmarłej matce) może zostać zobowiązane do przekazywania środków finansowych na utrzymanie osoby dorosłej.

Projektowana regulacja prawna zakłada nowelizację u.s.p. poprzez dodanie ust. 1a do art. 61w brzmieniu, w którym jednoznacznie wskazuje się, że małoletni zstępni nie są obowiązani do wnoszenia opłaty za pobyt mieszkańca domu w domu pomocy społecznej.

[2] Czy były rozważane rozwiązania alternatywne?

- Tak
- **Nie**

Projekt zakłada wyłączenie małoletnich z kręgu osób obciążanych obowiązkiem zapłaty świadczeń za swoich dorosłych zstępnych. Innymi słowy zwolnienie ich z alimentowania wstępnych. Nie ma innej, alternatywnej możliwości zmiany sytuacji dzieci w przedmiotowym zakresie. Obecny stan prawny w sposób rażąco narusza prawa dziecka, jako osoby wrażliwej, wymagającej szczególnej ochrony w każdej sferze życia.

II. Wymogi określone w art. 34 ust. 2 pkt 3–5 regulaminu Sejmu

[3] Jakie są przewidywane skutki prawne projektowanych rozwiązań?

Art. 72 ust. 1 Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej w sposób szczególny chroni dzieci, nakładając obowiązek zabezpieczenia sytuacji osób najmłodszych przed przemocą, okrucieństwem, wyzyskiem i demoralizacją. Uregulowanie pozycji dzieci w porządku prawnym wymaga każdorazowej weryfikacji czy z uwagi na ich szczególną sytuację wynikającą z braku wystarczającej dojrzałości, braku doświadczenia życiowego - w sposób właściwy zabezpieczone jest ich dobro i bezpieczeństwo.

Art. 61 ust. 1 u.s.p. wymienia katalog osób zobowiązanych do wnoszenia opłaty za pobyt mieszkańca domu w domu pomocy społecznej.

Z ww. regulacji prawnej wynika, że w pierwszej kolejności koszty pobytu w domu pomocy społecznej pokrywa mieszkaniec, a w przypadku osób małoletnich – przedstawiciel ustawowy z dochodów dziecka. Jeżeli mieszkaniec nie jest w stanie uiścić opłat, to zobowiązanie to obciąża kolejno małżonka, zstępnych, wstępnych a w ostatniej kolejności gminę, z której osoba została skierowana do domu pomocy społecznej.

Art. 61 ust. 1 u.s.p. jasno wskazuje, że osobą zobowiązaną do wnoszenia opłaty za pobyt mieszkańca domu w domu pomocy społecznej są także zstępne osoby małoletnie. Co istotne obowiązek zstępnych osób małoletnich jest uregulowany w taki sam sposób jak obowiązek zstępnych osób dorosłych.

Oznacza to więc, że osoby małoletnie nie posiadają żadnej, szczególnej ochrony nadanej przez art. 72 ust. 1 Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej a na mocy ww. ustawy o pomocy społecznej został nałożone na nie poważne zobowiązanie o

charakterze majątkowym powodujące, że mimo małoletności mogą one zostać osobami zadłużonymi.

Projektowana regulacja prawna zakłada nowelizację u.s.p. poprzez dodanie ust. 1a do art. 61w brzmieniu, w którym jednoznacznie wskazuje się, że małoletni zstępni nie są obowiązani do wnoszenia opłaty za pobyt mieszkańca domu w domu pomocy społecznej. Proponowana zmiana prawna będzie gwarantować, że wobec zstępnych osób małoletnich nie powstanie żadne zobowiązanie o charakterze majątkowym związane z pokrywaniem opłat za pobyt mieszkańca w domy pomocy społecznej a dzieci uzyskają prawną ochronę oraz wzmocnione zostanie ich bezpieczeństwo.

Przewiduje się, że projektowana ustawa wejdzie w życie po upływie 3 miesięcy od dnia ogłoszenia, gdyż będzie to wystarczający czas wdrożenia zapisów ustawy.

[4] Jakie są przewidywane skutki społeczne projektowanych rozwiązań?

Projekt wpłynie pozytywnie na bezpieczeństwo finansowe małoletnich, przede wszystkim tych które znajdują się w szczególnej sytuacji życiowej. W obecnym stanie prawnym powstałe zobowiązanie często pokrywane jest z takiego majątku dziecka jak np. renta rodzinna, którą dziecko otrzymuje na skutek tragicznych doświadczeń jak śmierć jednego bądź obojga rodziców. Stawarza to realne ryzyko utraty lub uszczuplenia wystarczających środków na pokrycie uzasadnionych potrzeb dziecka.

Wobec dzieci nie będą powstawać zobowiązania majątkowe często na rzecz mieszkańców domów pomocy społecznej, z którymi nie mieli żadnych więzi. Obecny bowiem stan prawny nie przewiduje jakichkolwiek wyjątków, toteż dziecko może zostać zobowiązane do pokrycia kosztów pobytu w domy pomocy społecznej krewnego, którego nawet nie zna.

Projekt ustawy doprowadzi do sytuacji, w której dzieci będą posiadać poczucie bezpieczeństwa, stabilności.

Skutki społeczne są zdecydowanie pozytywne a zmiana prawna w tym obszarze jest niezwykle mocno oczekiwana społecznie.

[5] Jakie są przewidywane skutki gospodarcze projektowanych rozwiązań?

Projekt ustawy nie ma wpływu na sferę gospodarki.

[6] Jakie są przewidywane skutki finansowe projektowanych rozwiązań, w szczególności wpływ na sektor finansów publicznych, w tym na budżet państwa i budżety jednostek samorządu terytorialnego?

Projekt nie pociąga za sobą skutków finansowych dla budżetu Państwa.

Projekt zakłada możliwe skutki finansowe dla jednostek samorządu terytorialnego, aktualizujące się w sytuacji gdy gmina, z której osoba została skierowana do domu pomocy społecznej, będzie ponosić opłaty za pobyt ww. osoby w tymże domu z uwagi na brak możliwości obciążenia nimi małoletnich zstępnych.

Nie uzyskano danych statystycznych na temat przewidywanej liczby tego rodzaju przypadków. W ocenie projektodawcy są to sytuacje jednostkowe, tym niemniej z uwagi na istotność problemu, w tym również naruszanie zasady ochrony małoletnich, niedyskryminacji - wymagające pilnej interwencji ustawodawcy. Ewentualne skutki finansowe nie mogą stanąć na przeszkodzie wprowadzeniu projektowanego przepisu także przy uwzględnieniu zasady ważenie dóbr, z którymi mamy tutaj do czynienia.

[7] Wykaz źródeł finansowania, jeśli projekt ustawy pociąga za sobą obciążenie budżetu państwa lub budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

Projekt nie pociąga za sobą obciążenia budżetu państwa. Projekt czyni koniecznym korektę przez jednostki samorządu terytorialnego swoich budżetów w 2026 r., poprzez zapewnienie dostępności środków na ponoszenie opłat za pobyt osób kierowanych do domów pomocy społecznej w miejsce małoletnich zstępnych.

[8] Czy projekt ustawy podlega procedurze notyfikacyjnej?

➤ **Nie**

Tak, ponieważ:

- określa plan przyznania lub zmiany pomocy państwa (art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej);
- zawiera przepisy techniczne (dyrektywa (UE) 1535/2015);
- dotyczy dziedziny podlegającej kompetencji Europejskiego Banku Centralnego (art. 127 ust. 4 tiret drugie TfUE);
- ma zastosowanie do usług świadczonych przez usługodawców (dyrektywa 2006/123/WE);
- dotyczy innych niż wymienione wyżej dziedzin objętych procedurą notyfikacyjną.

Uzasadnienie projektu ustawy wiąże się z koniecznością odpowiedzi na pytanie, czy projekt podlega obowiązkowi notyfikacyjnemu wynikającemu z prawa UE. Jeśli projekt ustawy objęty jest

procedurą notyfikacyjną, wymagane jest skompletowanie przez wnioskodawcę określonej w prawie UE dokumentacji notyfikacyjnej.

Obowiązek notyfikacyjny zależy od przedmiotu projektowanej regulacji. Projekty ustaw mogą zawierać postanowienia, które – ze względu na ich treść – wymagają przedstawienia Komisji Europejskiej lub innym organom UE w ramach określonej procedury notyfikacyjnej. Zakres informacji, które podlegają przekazaniu, oraz tryb ich notyfikowania właściwemu organowi są różne i wynikają ze szczegółowych uregulowań prawa UE.

Procedury notyfikacyjne obejmują, w szczególności:

- plany przyznania lub zmiany pomocy państwa – art. 108 ust. 3 TfUE i art. 2 i n. rozporządzenia Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 248 z 24.09.2015, str. 9);
- przepisy techniczne – art. 5 i n. dyrektywy (UE) 2015/1535 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 9 września 2015 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego (Dz. Urz. UE L 241 z 17.09.2015, str. 1);
- przepisy dotyczące dziedziny podlegającej kompetencji Europejskiego Banku Centralnego – art. 127 ust. 4 tiret drugie TfUE i art. 2 i n. decyzji Rady z dnia 29 czerwca 1998 r. w sprawie konsultacji Europejskiego Banku Centralnego udzielanych władzom krajowym w sprawie projektów przepisów prawnych (98/415/WE) (Dz. Urz. UE L 189 z 03.07.1998, str. 42);
- przepisy mające zastosowanie do usług świadczonych przez usługodawców – art. 15 ust. 7 dyrektywy 2006/123/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 grudnia 2006 r. dotyczącej usług na rynku wewnętrznym (Dz. Urz. UE L 376 z 27.12.2006, str. 36).

Inne dziedziny objęte procedurą notyfikacyjną to m.in.:

- prawodawstwo dotyczące informacji na temat żywności – art. 45 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1169/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przekazywania konsumentom informacji na temat żywności, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1924/2006 i (WE) nr 1925/2006 oraz uchylecia dyrektywy Komisji 87/250/EWG, dyrektywy Rady 90/496/EWG, dyrektywy Komisji 1999/10/WE, dyrektywy 2000/13/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, dyrektyw Komisji 2002/67/WE i 2008/5/WE oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 608/2004 (Dz. Urz. UE L 304 z 22.11.2011, str. 18, ze zm.);
- harmonizacja prawa państw członkowskich UE – art. 114 ust. 5–7 TfUE;
- niektóre środki ochronne w dziedzinie ochrony konsumenta – art. 169 ust. 4 TfUE;
- niektóre środki ochronne w dziedzinie środowiska – art. 193 TfUE.

III. Wymogi określone w art. 34 ust. 2a i 2b regulaminu Sejmu

[9] Czy projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

- **Nie**
- **Tak**

Zgodnie z art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu uzasadnienie projektu ustawy określającej zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej powinno odpowiadać wymogom określonym w art. 66 ust. 2 i art. 68 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. – Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2024 r. poz. 236 i 1222). Niniejsze pytanie odnosi się do wymogu określonego w pierwszym z ww. przepisów ustawowych. Art. 66 ust. 1 Prawa przedsiębiorców stanowi, że przed rozpoczęciem prac nad opracowaniem projektu aktu normatywnego określającego zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej dokonuje się: 1) analizy możliwości osiągnięcia celu tego aktu normatywnego za pomocą innych środków; 2) oceny przewidywanych skutków społeczno-gospodarczych, w tym oceny wpływu na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców oraz analizy zgodności projektowanych regulacji z przepisami ustawy. Z kolei w art. 66 ust. 2 Prawa przedsiębiorców nakazuje się przedstawienie wyników powyższych analiz i ocen w uzasadnieniu do projektu aktu normatywnego lub, jak w niniejszej sytuacji, w ocenie skutków regulacji, stanowiącej odrębną część uzasadnienia projektu aktu normatywnego.

Jeśli projekt ustawy zawiera przepisy określające zasady podejmowania, wykonywania lub zakończenia działalności gospodarczej, proszę podać wyniki analiz i ocen, o których mowa w art. 66 ust. 1 Prawa przedsiębiorców.

[10] Czy wdrożenie projektowanych przepisów spowoduje obciążenia administracyjne mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców (art. 34 ust. 2a regulaminu Sejmu)?

- **Nie**
- **Tak**

Niniejsze pytanie odnosi się do wymogu określonego w art. 68 Prawa przedsiębiorców. Przepis ten stanowi, iż w przypadku stwierdzenia wpływu projektu aktu normatywnego na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, przy opracowaniu projektu aktu normatywnego dąży się do proporcjonalnego ograniczania obowiązków administracyjnych wobec tych przedsiębiorców albo uzasadnia brak możliwości zastosowania takich ograniczeń.

Jeśli projekt ustawy wpływa na mikroprzedsiębiorców, małych i średnich przedsiębiorców, proszę wyjaśnić, czy w przepisach projektu dąży się do proporcjonalnego ograniczania obowiązków administracyjnych wobec tych przedsiębiorców, a jeśli nie, proszę uzasadnić, dlaczego brak jest możliwości zastosowania takich ograniczeń.

[11] Czy projekt ustawy zawiera przepisy regulacyjne lub określa wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu)?

- **Nie**
- **Tak**

Zgodnie z art. 34 ust. 2b regulaminu Sejmu uzasadnienie projektu ustawy zawierającej przepisy regulacyjne lub przepisy określające wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej (Dz. U. z 2023 r. poz. 334), powinno odpowiadać wymogom określonym w art. 50f ust. 1 tej ustawy. Przywołany przepis ustawy stanowi, iż powody uznania projektowanych przepisów regulacyjnych lub projektowanych wymogów

dotyczących świadczenia usług transgranicznych za zgodne z zasadami proporcjonalności, uzasadnionego i niedyskryminującego charakteru przedstawia się w sposób szczegółowy, umożliwiający weryfikację zgodności tych przepisów lub wymogów z wymienionymi zasadami, w uzasadnieniu projektu aktu prawnego, w tym aktu normatywnego, zawierającego te przepisy lub wymogi albo w załączniku do oceny skutków regulacji, stanowiącej odrębną część uzasadnienia projektu aktu normatywnego. Zgodność z zasadą proporcjonalności i zasadą uzasadnionego charakteru potwierdzają w szczególności wzięte pod uwagę dane jakościowe, a w miarę możliwości także dane ilościowe.

Opis ww. zasad, a także kryteriów oceny ich spełnienia przez projektowane przepisy, zawarto w następujących przepisach ww. ustawy: art. 50b (zasada proporcjonalności), art. 50c (zasada uzasadnionego charakteru), art. 50d (zasada niedyskryminującego charakteru).

Jeśli projekt zawiera przepisy regulacyjne lub przepisy określające wymogi dotyczące świadczenia usług transgranicznych w rozumieniu ww. ustawy, proszę szczegółowo (w tym podając wzięte pod uwagę dane jakościowe, a w miarę możliwości także dane ilościowe) przedstawić uzasadnienie uznania projektowanych przepisów za zgodne z zasadami proporcjonalności, uzasadnionego i niedyskryminującego charakteru.